

1 Upoznavanje Seznamování

TEXT 1A

03

Upoznavanje

Petak popodne, kafić u Beogradu, lepo vreme i bašta puna ljudi. Radmila i Jovana, kolegice sa posla sede i piju kafu. Dolaze dva momka, Miroslav i Darko, najbolji prijatelji, stoje i gledaju gde da sednu, jer su svi stolovi zauzeti. Miroslav prilazi stolu za kojim sede Radmila i Jovana.

Miroslav: Dobar dan, gospođice. Izvinite, da li je slobodno?

Radmila: Jeste, izvolite.

Miroslav: Hvala, vrlo ste ljubazni. Dozvolite mi da se predstavimo, ja sam Miroslav Đorđević, a ovo je moj najbolji drug Darko Nikolić.

Radmila: Drago mi je, ja se zovem Radmila Petrović. Da vas upoznam, ovo je moja kolegica Jovana Marković.

Jovana: Drago mi je.

Miroslav i Darko: Drago mi je.

Miroslav: Da li želite da popijete nešto?

Radmila: Hvala, ja bih još jednu kafu.

Jovana: Ja ću sok od jabuke, hvala.

Darko: Jovana, odakle ste? Čime se bavite?

Jovana: Ja sam iz Beograda i radim kao računovođa u jednoj firmi. Vi?

Darko: Ja sam rodom iz Kraljeva, ali već dugo godina živim u Beogradu, i radim kao nastavnik engleskog u jednoj školi.

Miroslav: Predlažem da svi pređemo na ti. Da li se slažete?

Svi: Da, naravno.

Radmila: Miroslave, šta si ti po zanimanju?

Miroslav: Ja sam građevinski inženjer, a ti?

Radmila: Ja sam diplomirala pravo i radim kao pravnik u istoj firmi sa Jovanom.

POROZUMĚNÍ TEXTU

Odpovězte podle textu na následující otázky.

- a) Gde se nalaze Radmila i Jovana?
- b) Šta su Radmila i Jovana?
- c) Odakle je Jovana?
- d) Šta je Jovana po zanimanju?
- e) Gde živi Darko?
- f) Čime se bavi Darko?
- g) Šta je Miroslav po zanimanju?
- h) Šta je Radmila studirala?
- ch) Čime se bavi Radmila?

popodne , -va <i>s</i>	odpoledne
kafić , -a <i>m</i>	kavárna
lep , -a, -o	hezký
vreme , -na <i>s</i>	počasí
bašta , -e <i>ž</i>	zahrada
pun , -a, -o	plný
ljudi , -i <i>m mn</i>	lidé
posao , -la <i>m</i>	práce, místo, zaměstnání
momak , -mka <i>m</i>	mladý muž
dobar , -bra, -bro	dobrý
najbolji , -a, -e	nejlepší
stajati , stojim	stát
gledati , -am	dívat se, koukat (se) na koho/co
sesti , sednem	sednout (si), posadit se, usednout
sedeti , -im	sedět
zauzet , -a, -o	obsazený; zanepřázdňený
prilaziti , -im	přistupovat, přibližovat se
Izvinite	Promiňte
Izvolite	Prosim
Dozvolite mi da se predstavim	Dovolte mi, abych se představil
drug , -a <i>m</i>	kamarád
drugarica , -e <i>ž</i>	kamarádka
Drago mi je	Těší mě

Dozvolite mi da vas upoznam	Dovolte mi, abych vás představil(a)
Da li želite nešto da popijete?	Dáte si něco k pití?
još	ještě
sok , -a <i>m</i>	šťáva, džus
odakle	odkud
Čime se bavite?	Jaké máte povolání? Co děláte? Čím se žívíte?
računovođa , -e <i>m</i>	účetní
raditi , -im	pracovat
radim kao	pracuji jako
Ja sam rodom iz...	Jsem původem z...
već	již, už
dugo	dlouho
godina , -e <i>ž</i>	rok
nastavnik , -a <i>m</i>	učitel (na 2. stupni ZŠ a na SŠ)
preći , -đem na ti	tykat si
slagati se , -žem se	souhlasit s kým/čím
naravno	ovšem, samozřejmě, jistě, přirozeně, pochopitelně
Šta si po zanimanju?	Jaké máš povolání?
građevinski , -a, -o	stavební
inženjer ¹ , -a <i>m</i>	inženýr
diplomirati	absolvovat

MLUVNICE 1A

1. Oslovení

V srbsčině stejně jako v češtině používáme při oslovení 5. pád.

– V mužském rodě přidáváme koncovku **-u** po měkké souhláске a koncovku **-e** po souhláске tvrdé, např.:

gospodine Popoviću
gospodine Bogdane

pane Popovići
pane Bogdane

¹ V Srbsku se inženýr nepoužívá jako titul

gospodine Jovetiću
gospodine Novakoviću

pane Jovetiči
pane Novakoviči

V srbsčině se ale setkáme s koncovkou **-e** i po měkké souhlásce. I tato varianta je správná (např. Miloše).

V případě, že podstatné jméno rodu mužského končí na **k, g, h**, mění se v 5. pádě na **č, ž, š** (tento jev se označuje jako **palatalizace**), např.:

vojnik – **vojniče**
duh – **duše**
Bog – **Bože**

vojáku
duchu
Bože

– Ženský rod má v 5. pádě koncovku **-o**, např. **gospođo**, ženské příjmení zůstává bez koncovky. Končí-li podst. jm. rodu ženského příponou **-ica / -inica**, při oslovení má koncovku **-e** (**gospođice, koleginice**), např.:

gospođo Popović
gospođice Popović

paní Popovičová
slečno Popovičová

U křestních jmen s koncovkou **-a** končí většinou i 5. pád na **-a**, např.:
Ana! Sanja! Jovana! Monika! Veronika! Dragana!

2. Pořádek slov ve větě oznamovací

Srbská věta oznamovací **nemusí** začínat osobním zájmenem.

Osobní zájmena

ja *já*
ti *ty*
on *on*
ona *ona*
ono *ono*

mi *my*
vi *vy*
oni *oni*
one *ony*
ona *ona*

Osobní zájmena použijeme tehdy, chceme-li zdůraznit podmět (stejně jako v češtině). Nechceme-li podmět zdůrazňovat, osobní zájmeno nepoužijeme.

Ja se zovem Pavle.
Zovem se Pavle.

Já se jmenuji Pavel.
Jmenuji se Pavel.

Vykání

V srbsštině vykáme pomocí 2. os. mn. čísla stejně jako v češtině, s tím rozdílem, že se tvar množného čísla používá i v přičestí (minulém a trpném) a u přídavných jmen. **Tvar množného čísla se při vykání v srbsštině používá pro oba rody stejně,** např.:

Da li ste ovde?

Jste tady?

Da li ste zadovoljni?

Jste spokojen / spokojena?

Da li ste posetili sestru?

Navštívil / Navštívila jste sestru?

3. Pořádek slov v otázce doplňovací

Otázka doplňovací vyžaduje odpověď celou větou, nestačí odpověď *Ano. // Ne.*

Kako se zoveš?

Jak se jmenuješ?

Zovem se Milan.

Jmenuji se Milan.

V tomto typu otázek musíme na první místo ve větě postavit tázací zájmeno či příslovce a teprve za ním následují ostatní větné členy v pořadí: přísudek, předmět či příslovečné určení.

Tázací zájmena

ko

kdo

šta

co

kakav, kakva, kakvo

jaký, jaká, jaké

koji, koja, koje

který, která, které

čiji, čija, čije

čí

koliki, kolika, koliko

jak velký, jak velká, jak velké

Čija je to ćerka?

Čí je to dcera?

Koji je to voz?

Který je to vlak?

VŠIMNĚTE SI!

Srbsština má na rozdíl od češtiny pro tázací zájmeno **čí** tři tvary – pro každý rod jeden:

čiji, čija, čije

Tázací příslovce

gde	<i>kde</i>
kuda	<i>kudy, kam</i>
odakle	<i>odkud</i>

Odakle si? *Odkud jsi?*

4. Časování slovesa **být** v kladném i záporném tvaru

Sloveso **biti** má buď tvary nepřízvučné – krátké:

1. os.	(ja)	sam	(mi)	smo
2. os.	(ti)	si	(vi)	ste
3. os.	(on, ona, ono)	je	(oni, one, ona)	su

nebo tvary přízvučné – dlouhé:

1. os.	jesam	jesmo
2. os.	jesi	jeste
3. os.	je	jesu

Přízvučné (dlouhé) tvary mohou stát na začátku oznamovací nebo tázací věty.

Nepřízvučné (krátké) tvary **nemohou** stát na počátku věty.

Jesi li iz Beograda?	Ja sam ovde.
Jesi li kod kuće?	Da li si kod kuće?
– Jesam.	– Kod kuće sam.

Záporné tvary slovesa **biti**

1. os.	(ja)	nisam	(mi)	nismo
2. os.	(ti)	nisi	(vi)	niste
3. os.	(on, ona, ono)	nije	(oni, one, ona)	nisu

1. Doplňte kladné i záporné tvary slovesa **biti**.

1. Ja _____ // _____ ovde.	5. Ti _____ // _____ kod kuće.
2. Ovo _____ // _____ Jovana.	6. Vi _____ // _____ na selu.
3. Mi _____ // _____ u gradu.	7. On _____ // _____ u kafiću.
4. One _____ // _____ u školi.	8. Oni _____ // _____ tu.

2. Doplňte kladné tvary slovesa **biti**.

1. _____ li (ti) u redu?	5. Ja _____ Ana.
2. Kako _____ (ti)?	6. Oni _____ na trgu.
3. Mi _____ sada kod kuće.	7. On _____ moj brat.
4. Vi _____ dobro.	8. One _____ u kafiću.

3. Vytvořte odpovědi podle vzoru.

Vzor: Njegov otac _____ lekar, moj otac _____ lekar. Moj otac _____ vozač.

> Njegov otac je lekar, moj otac nije lekar. Moj otac je vozač.

- Ja _____ iz Niša. On _____ iz Niša, on _____ iz Beograda.
- Mi _____ učitelji. Oni _____ učitelji, oni _____ vojnici.
- Ti _____ policajac. On _____ policajac, on _____ kuvar.
- Vi _____ inženjer. Ja _____ inženjer, ja _____ buregdžija.
- Oni _____ poslastičari. Mi _____ poslastičari, već _____ majstori.
- Ti _____ direktorica. Ona _____ direktorica, ona _____ spremačica.
- One _____ kozmetičarke. Vi _____ kozmetičarke, vi _____ frizerke.
- Jovanka _____ medicinska sestra. Ja _____ medicinska sestra, ja _____ računovođa.

KDYŽ DVA ŘÍKAJÍ TOTÉŽ, NENÍ TO VŽDY TOTÉŽ!

brak

manželství

šund

brak, šunt

4. Vytvořte otázky na tučně vytištěné slovo.

1. Ovo je moja knjiga.	5. Ovo je Snežana .
2. Nevenka je iz Kragujevca .	6. Ovo je moja hemijska olovka
3. Milena je ovde .	7. Ovo je brat moje sestre.
4. Branko je dobro .	8. Ovo je dete moga druga.

5. Odpovězte krátce kladně i záporně.

1. Da li si Jovan Drakulić?	5. Da si li iz Smedereva?
2. Da li je to vaša sestra?	6. Da li je tvoja sestra Srpkinja?
3. Da li je to vaše dete?	7. Da li si već kod kuće?
4. Da li je to tvoj sto?	8. Da li ste iz Praga?

1 **6. Oslovte následující osoby.**
gospođa Milena Popović, gospodin Dejan Kovačević, gospođica Dunja Novaković, gospodin Mladen Petrović, gospođa Željka Marković

7. Vytvořte otázky:

Vzor: Moje ime je Dragan. > **Kako je tvoje ime?**

1. Moja sestra je danas odlično.	5. Tvoja majka je po zanimanju učiteljica.
2. Ovo je sin moga druga.	6. Moja ćerka je lepa.
3. Moja drugarica je iz Novog Sada.	7. Ovaj dečko je zgođan.
4. Ova kola su nova.	8. Prag je lep.

8. Zeptejte se, ĉi je daný předmět.

1. Ovo je knjiga moga brata.	5. Ovo je Miroslavova zemlja.
2. To je Zoranov sto.	6. Ovo je Draženov restoran.
3. Ovo je Goranov sin.	7. Ovo je Zvonimirovo dete.
4. Ovo je naše selo.	8. Ovo je Markova žena.

9. Přeložte.

1. Dobrý den, paní Vujićová, jak se máte? – Děkuji, velmi dobře. 2. Odkud jste? Jste také z Bělehradu? – Nejsem. 3. Kde je vaše sestra? 4. Či je to dítě? – To je Goranovo dítě. 5. Goran je můj syn. 6. Pane Popovići, jak se máte? 7. Kde jste teď, paní Kovačičová? 8. Jaké máte zaměstnání? 9. Dáte si kávu? 10. Je tu místo? 11. Platí.

TEXT 1B

04

Savršene cipele

Radmila i Jovana šetaju Knez Mihailovom, glavnom i najpoznatijom ulicom u Beogradu gde se, između ostalog, nalaze mnoge prodavnice odeće i obuće. Jovana želi Radmili da pokaže cipele koje je juče videla, ali nije sigurna da li da ih kupi, jer su mnogo skupe.

Jovana: Moram da ti ih pokažem, mnogo mi se dopadaju, nikada nisam videla ovakve cipele, ali vrlo su skupe. Evo vidi, one tamo crvene, pored onih crnih sa zanimljivom potpeticom.

Radmila: Na koje misliš? Ove crvene sa ovim neobičnim detaljima ili one crvene sa crnim mašnicama?

Jovana: Te sa neobičnim detaljima. Divne su, zar ne? Ali i kada bih mogla sebi da ih priuštim, ne znam uz šta bih mogla da ih nosim...

Radmila: Pa kako ne znaš? A onaj tvoj markirani sako? Mislim da bi savršeno išao sa ovim cipelama...

Jovana: Misliš onaj što sam kupila u Pragu? Sa dugmićima?

24 *Radmila:* Da, taj sako!

Jovana: Da, u pravu si! Sada sam se još setila, da imam i odgovarajući kaiš uz ovakve cipele.

Radmila: A imaš i toliko torbi, da sam sigurna da ćeš naći neku takvu koja će ti se uklopiti sa svim.

Jovana: Još samo da nađem pare za ove savršene cipele!

1

POROZUMĚNÍ TEXTU

Přečtěte si text a určete, které věty jsou pravdivé a které ne. Nepravdivá tvrzení opravte.

- a) Knez Mihailova je najčulenija ulica u Beogradu.
- b) Jovana želi da kupi cipele zato što su jeftine.
- c) Cipele su sasvim obične.
- d) Jovana ima kaiš i torbu koje idu uz cipele.
- e) Jovana ima para da kupi cipele.

SLOVÍČKA K TÉMATU

šetati se, -am se	procházet se
poznat, -a, -o	známý
najpoznatija	nejslavnější,
	nejznámější
između ostalog	mimo jiné
nalaziti se, -im se	nacházet se
prodavnica, -e ž	obchod, prodejna
odeća, -e ž	oblečení
obuća, -e ž	obuv
pokazati, -žem	ukázat
cipele, -a ž mn	boty
juče	včera
videti, -im	vidět
siguran, -a, -o	jistý (si) čím,
	přesvědčený o čem
kupiti, -im	koupit
skup, -a, -o	drahý
morati, -am	muset
mnogo	hodně, moc
dopadati se,	líbit se, zamlouvat se
-am se	komu
nikada	nikdy
crven, -a, -o	červený
pored +2. p.	vedle čeho (místně)
zanimljiv, -a, -o	zajímavý

potpetica, -e ž	podpatek
neobičan, -čna,	neobvyklý,
-čno	neobyčejný
detalj, -a m	detail
crn, -a, -o	černý
mašna, -e ž	mašle
divan, -vna, -vno	krásný, nádherný
priuštiti, -im	dopřát, dovolit si
markiran, -a, -o	značkový
savršen, -a, -o	dokonalý, perfektní
dugme, -ta s	knoflík
U pravu si!	Máš pravdu!
setiti se, -im se	vzpomenout si
+2. p.	
imati, -am	mít (majetek)
odgovarajući,	odpovídající
-a, -e	
kaiš, -a m	opasek, pásek
torba, -e ž	brašna, taška, kabel
uklopiti se, -im se	zapadnout (pasovat)
samo	jedině, pouze, jen
trebati, -am	potřebovat, být třeba;
	mít povinnost
znati, -am	znát, vědět; umět

KDYŽ DVA ŘÍKAJÍ TOTÉŽ, NENÍ TO VŽDY TOTÉŽ!

plivati
slikati

plavat
fotit; malovat

MLUVNICE 1B

1. Přídavná jména v prvním pádě

V srbské existuje skoro u každého přídavného jména **tvar jmenný** (krátký, bez koncovky muž. r. -i, např.: srećan *šťasten*, bolestan *nemocen*, kriv *vinen*) a **tvar složený** (dlouhý, s koncovkou muž. r. -i, např.: srećni *šťastný*, bolesni *nemocný*, krivi *vinný*). Každý rod má v srbské stejně jako v češtině u přídavných jmen svou koncovku:

Jmenné tvary:

rod mužský: **star**

rod ženský: **stara**

rod střední: **staro**

Složené tvary:

rod mužský: **stari**

rod ženský: **stara**

rod střední: **staro**

Tvar jmenný se používá nejčastěji jako doplnění přísudku jmenného se sponou. Tvar jmenný také používáme, když předmět kvalifikujeme a mluvíme o něčem novém, dosud neznámém.

On je mlad.

On je mladý (řidč. mlád).

(V češtině jmenné tvary používáme pouze u některých přídavných jmen, např. *šťasten*, *vinen*.)

Tvar složený používáme, hovoříme-li o něčem již známém, a ve spojení s podstatným jménem.

2. Zájmena přivlastňovací v 1. pádě

Přivlastňovací zájmena mají v srštině stejně jako v češtině pro každý rod své koncovky.

1

<i>mužský rod</i>	<i>ženský rod</i>	<i>střední rod</i>
moj	moja	moje
tvoj	tvoja	tvoje
njegov	njegova	njegovo
njen	njena	njeno
naš	naša	naše
vaš	vaša	vaše
njihov	njihova	njihovo

To je moja knjiga.

To je njegov sto.

To je njeno dete.

To je moje kniha.

To je jeho stůl.

To je její dítě.

3. Časování sloves s koncovkou -am v 1. os. jedn. čísla

Srbská slovesa se dělí do čtyř základních skupin podle koncovky **1. osoby jednotného čísla**:

– slovesa s 1. os. j. č. zakončenou na	-am	gledam
– slovesa s 1. os. j. č. zakončenou na	-em	pišem
– slovesa s 1. os. j. č. zakončenou na	-im	radim
– slovesa s 1. os. j. č. zakončenou na	-jem	pijem

V této lekci se budeme zabývat pouze 1. skupinou sloves, která má v 1. os. jedn. čísla koncovku **-am**. Patří sem i sloveso **imati mít**

<i>imati mít</i>	<i>jedn. č.</i>	<i>mn. č.</i>
1. os. (ja)	imam (mi)	imamo
2. os. (ti)	imaš (vi)	imate
3. os. (on, ona, ono)	ima (oni, one, ona)	imaju

Záporný tvar slovesa imati

Záporka *ne* se v srštině píše **odděleně** od slovesa, např. ne mogu, ne pijem. Záporné tvary slovesa **imati** jsou ale výjimka, **píší se dohromady**.

	jedn. č.	mn. č.
1. os. (ja)	nemam (mi)	nemamo
2. os. (ti)	nemaš (vi)	nemate
3. os. (on, ona, ono)	nema (oni, one, ona)	nemaju

morati muset

j. č.	mn. č.
1. os. moram	moramo
2. os. moraš	orate
3. os. mora	moraju

trebati potrebovat, být třeba, mít povinnost

j. č.	mn. č.
trebam	trebamo
trebaš	trebate
treba	trebaju

VŠIMNĚTE SI!

Trebam još da čitam ovu knjigu.

Petar **treba** da nauči dobro srpski.

Imam hemijsku.

Moja majka **ima** brata.

***Mám** ještě číst tuto knihu.*

*Petr se **má** naučit dobře srbsky.*

***Mám** propisku.*

*Moje matka **má** bratra.*

4. Čtvrtý pád jednotného čísla podstatných jmen

rod mužský: životný má koncovku **-a** (jako v češtině):

brat > brata

neživotný je bez koncovky (jako v češtině):

sto > **sto**

rod ženský: má koncovku **-u** (jako v češtině):

sestra > sestru

rod střední: je bez koncovky (jako v češtině):

selo > **selo**, polje > **polje**, more > **more**

4. pád se pojí nejčastěji bezpředložkově s předmětovými slovesy (stejně jako v češtině), např.: imati koga, što *mít koho, co*.

Nejčastější předložky, které se pojí se 4. pádem

za pro, kroz skrz, u (na otázku: kam?) **do**

Spojení předložky **kroz** a podst. jm. se většinou překládá českým 7. pádem: kroz šumu *lesem*, kroz grad *městem*, kroz prozor *oknem*, kroz park *parkem*

Ta knjiga je za Anu.
Gledam kroz prozor.
Moram u grad.

Ta kniha je pro Anu.
Dívám se oknem.
Musím do města.

1

CVIČENÍ 1B

1. Doplněte správný tvar přídavného jména **star / stari** do následujících vět.

1. Moj deda je _____.
2. To je _____ grad.
3. Imam _____ mobilni¹.
4. Gledam taj _____ most.
5. Imaš li još svoj _____ broj telefona?
6. To je _____ tip tramvaja.
7. Ovaj _____ stan je lep.
8. Ovaj rečnik je _____.

2. Doplněte správný tvar sloves:

imati, čitati, slikati, spremati, gledati, znati, morati, trebati

1. To dete već _____ da pliva.
2. _____ li (ti) brata ili sestru?
3. Ja _____ svoju porodicu.
4. Sestra još ne _____.
5. _____ još nešto da kupim.
6. Vi _____ kuću u subotu.
7. Sin _____ da ide u školu.
8. Njena sestra _____ televiziju.

3. Doplněte správný kladný či záporný tvar sloves **biti** nebo **imati**.

1. _____ li brata?
2. Ne, _____, _____ sestru.
3. On _____ sada u školi.
4. Ja _____ sada u kafiću.
5. Da li (ti) _____ već ovde?
6. _____ još malo vina?
7. Oni sada _____ vremena.
8. Da li _____ profesor srpskog iz Beograda?
9. Ne, iz Kragujevca _____.
10. Ja _____ kuću. _____ samo stan.

¹ mobilni mobilní telefon

4. Doplňte správný tvar 4. pádu.

1. Imam _____ (kuća).
2. Imaju _____ (brat).
3. Slikamo _____ (sestra).
4. Slušate li često _____ (muzika)?
5. Imam _____ (stan).
6. Čitaš li _____ (knjiga)?
7. Njegov otac ima _____ (polje).
8. Ona čeka _____ (dete).

5. Tvořte věty podle vzoru.

Vzor: On ima sina. _____ sin je malen. > **Njegov sin je malen.**

1. Ona ima sestru. _____ sestra je lepa.
2. Mi imamo ćerku. _____ ćerka ćita knjigu.
3. Oni imaju baku. _____ baka je sa sela.
4. Ti ćitaš ćasopis. _____ ćasopis je zanimljiv.
5. Vi imate strica. _____ stric je ućitelj.
6. Oni imaju kuću. _____ kuća je velika.
7. On ima dete. _____ dete je ćerka.
8. Ona ima brata. _____ brat zna srpski.

6. Doplňte do vět odpovídající slovo podle smyslu. Vybírejte z následující nabídky:

brata, sam, studira, ćeka, druga, majka, njen, nije

1. Ja _____ iz Beograda.
2. Imam _____.
3. Moja _____ je po profesiji konobarica.
4. Moja tetka je iz Kragujevca i sada _____ dete.
5. _____ udata.
6. Moja sestra _____.
7. Ima takode _____.
8. Vuk se zove _____ drug.

7. Vytvořte vhodné přivlastňovací zájmeno.

Vzor: (mi) _____ sin nije tu. > **Naš sin nije tu.**

1. (oni) _____ kuća nije velika.	5. (ti) _____ sin je u Beogradu
2. (ja) _____ sin je velik.	6. (oni) _____ roditelji su u kafiću.
3. (ona) _____ baka je već stara.	7. (vi) _____ ćerka je lepa.
4. (on) _____ otac je iz Sarajeva.	8. (ona) _____ drugarica je iz Srbije.

8. Doplňte chybějící tvary sloves.

1

	jesu	
slikati		
	moraju	
		treba
	imaju	
znati		
		gleda
	plivaju	

9. Vytvořte věty.

1. Milan	ne	imati	sestra
2. čitati	one	časopis	
3. biti	mi	iz	Niš
4. radio	vi	slušati	
5. ja	spremati	kuća	
6. oni	ne	biti	tu
7. ona	ne	znati	Milan
8. ti	trebati	plivati	dobro

10. Přeložte.

1. Odkud je Petr? 2. Kde je Pavel? 3. Čí je to kniha? 4. Jak se máš? 5. Musíš dobře číst. 6. Čí je to dědeček? 7. Co je to? 8. Jaké je to město? 9. Které město znáš? 10. Kde je jeho maminka? 11. Odkud je jeho manželka? 12. Má babičku z Bělehradu? 13. Marijan nemá babičku z Bělehradu, ale tatínka z Kragujevce. 14. Máš dítě? – Ne, ještě nemám. 15. Už je tady Mirka? – Ne, není. 16. Ona teď čte knihu. 17. Dobrý den, jak se máte? – Děkuji dobře, a vy? 18. Kde je jeho žena? 19. On nestuduje. Je povoláním učitel.

11. Vyberte správnou reakci.

1. Kako ste?	a) Iz Beograda.	<table border="1"> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> </table>										
2. Ja sam Jovan.	b) Kod kuće je.											
3. Odakle si?	c) Drago mi je.											
4. Gde je njegova tetka?	d) To je moj suprug.											
5. Ko je to?	e) Hvala, dobro.											

12. Odpovězte. Uvedená slova použijte ve správném tvaru.

1. Gde se vraćate?	Prag, grad, selo, Užice, Srbija, Češka
2. Odakle ste?	Beograd, Prag, Kraljevo
3. Šta čitate?	knjiga, časopis, imejl

13. Doplňte správnou předložku.

1. Vracám se _____ Srbiju.	5. Šetamo se _____ šumu.
2. Gledam _____ prozor.	6. Moraš li _____ školu danas?
3. Ovaj poklon je _____ druga.	7. Ova kafa je _____ majku.
4. Vračaju se _____ Prag.	8. Šetaju se _____ grad.

KDYŽ DVA ŘÍKAJÍ TOTÉŽ, NENÍ TO VŽDY TOTÉŽ!

neoženjen, neudata
biti slobodan, slobodna

svobodný, svobodná
mít čas

14. Překládejte s pomocí slovníku.

pekar, frizer, radnik, poštar, lekar, inženjer, medicinska sestra, psiholog, učitelj, nastavnik, TV/radio voditelj, rudar, službenik, pilot, stolar, vodoinstalater, stjuardesa, carinik, policajac, slikar, pisac, sudija, advokat, prevodilac, novinar, ekonomista, zemljoradnik, krojač, obučar, zubar, kompozitor, zidar, dirigent, spremačica, portir, automehaničar, vozač, kuvar, inspektor, glumac, izbacivač, zlatar, taksista, direktor, profesor.

VŠIMNĚTE SI!

Neka zanimanja u srpskom jeziku imaju samo muški rod, ali koriste se i za ženski rod:

- Ona je radi kao računovođa.
- Ona je advokat.
- Ona je vozač.
- Ona radi kao prevodilac.
- Ona je inženjer.
- Ona je psihijatar.
- Ona je arhitekta po zanimanju.
- Ona je sudija.